

суспільства, держави з урахуванням можливостей України, її економічного, соціального, історичного, культурного розвитку і світового досвіду державної підтримки молоді.

Однак, життя показує, що соціалізація молоді, в тому числі і студентської, повинна отримати повноцінну як матеріальну, так і моральну підтримку всього суспільства. Випускники навчальних закладів повинні бути впевнені у необхідності своєї професії, подальшому працевлаштуванні на батьківщині і отриманні при цьому достойної винагороди. Тільки тоді всі нормативні документи щодо соціалізації молоді можна буде визнати результативними.

Александрова М. В.

Харківська державна академія культури

ДВА АСПЕКТИ, ЩО НЕОБХІДНО ВРАХОВУВАТИ У ВИХОВАННІ МОЛОДІ: ДОРΟΣЛІШАННЯ ЗАМІСТЬ ВИХОВАННЯ ТА ОПРАЦЮВАННЯ ТРАВМАТИЧНОГО ДОСВІДУ

Становище системи освіти в сучасних умовах вищого навчального закладу складне й суперечливе. Виховна криза сьогодні є наявною, але наявною, також, є і необхідність впровадження нових методів виховання у вищу школу. В даному дискурсі робиться спроба акцентувати увагу на декількох моментах, які обов'язково потрібно враховувати при впровадженні сучасних методів виховання у освітній сфері.

По-перше, це необхідність враховувати нерозривність освіти і виховання в вищому навчальному закладі, і поки освіта буде залишатися інертною, такою, що орієнтується на цінності та технології минулого, творча дитина доби нових медіа не буде відгукуватися на старі моделі виховання. Маршал Маклюєн називав сучасну йому систему освіти «дзеркалом заднього виду», саме через її орієнтацію на «вмираючу епоху просвітництва». Не зважаючи на часову прірву між добою Маклюєна та сучасністю, всі питання які він піднімав стосовно освітньої системи ХХ ст. у США, є гостро актуальними для нас зараз. Так, завданням нової доби в освіті дослідник вважав створення творчого процесу дорослішання, а не навчання з повторенням фактів. Оскільки усі почуття сучасної дитини задіяні медіа, то вона жадає безпосереднього залучення, а не одноманітних послідовних патернів. Лінійні цінності і гасла, яке чує сучасна молодь, лише посилюють відчуження. Освіта повинна бути здатною не тільки озброювати знаннями, а формувати потребу в безупинному самостійному оволодінні знаннями, вміннями і навичками самоосвіти, самостійному і творчому підході до знань протягом усього активного життя людини.

По-друге, це необхідність враховувати травматичний досвід сучасної молоді. Травматичний досвід може бути головним об'єднуючим елементом нації, якщо вона має одного й того самого травмуючого об'єкта – агресора. Стабілізація негативного досвіду може слугувати основою актуалізації національної ідеї та патріотизму, і, зважаючи на це, є підстави говорити про

колективну травму як основу ідентичності українців. Раніше дискурс «травматизованих спільнот» ґрунтувався переважно на минулому, в якому, серед безлічі травматичних подій, найкатастрофічнішою кризою донедавна була Друга світова війна. Пам'ять про ці події як колективна пам'ять суспільства, що підтримувалася тривалий час комеморативними репрезентаціями, повертала в пострадянське українське суспільство втрачену ідентичність. Але континуум «соціальних рамок пам'яті» (за Морісом Хальбваксом) існує в межах трьох поколінь, тобто це розповідь дідуся онукам, що підтверджується досвідом батьків. Сучасна ж молодь сприймає події Другої світової війни як рівнозначні з іншими травматичними подіями української історії, не відчуваючи жодної ідентичності з людьми, які брали в цих подіях активну участь. Натомість молоде покоління нині набуває травматичного досвіду, який, на жаль, зосереджений уже не в історичній пам'яті. Травма для сучасного українського суспільства – це соціальне та культурне становище.

Травматичні події забуваються і репресуються в індивідуальне та колективне підсвідоме. Відповідно до основ психоаналізу, колективна травма, належним чином психологічно не опрацьована, передається в спадок наступному поколінню, яке не було свідком самої травматичної події, проте переживає всі ознаки колективної травми та прагне позбутися неприємного стану. Для того, щоб травматичні спогади стали наявними, необхідно забезпечити позитивний соціальний клімат визнання, адже згадувати про травму надто складно без зовнішньої терапевтичної допомоги. Такою допомогою і повинна стати виховна система вищої школи, яка допоможе позбутися травматичних відчуттів не тільки молоді, а і старшому поколінню.

Антоненко Г. М.

*Харківський національний педагогічний
університет імені Г. С. Сковороди*

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ WEB-КВЕСТ У ПОЗНАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ (НА ПРИКЛАДІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ О. В. ПОГОРСЛОВА)

Швидкий розвиток інформаційних технологій вимагає від сучасного вчителя бути готовим до застосування нових освітянських ідей, здатним постійно навчатися, а також знаходитися у творчому пошуку. Ознакою високого професіоналізму є постійні розвиток і зростання. Праця педагога відрізняється високою мобільністю, надзвичайною складністю, вимагає від нього глибоких та різнобічних наукових, професійних знань, умінь, навичок, що становлять основу професійної компетентності. Професійна компетентність педагога є не лише сумою теоретичних знань та вміння їх репродукувати у певному обсязі згідно з правилами, а також мотивом і засобом розвитку навичок практичних дій в інформаційному суспільстві. Можливість